

200707195/1.

Datum uitspraak: 10 december 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/6770 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Zwolle, van 14 september 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 17 januari 2007 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 14 september 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 11 oktober 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. E.J.J.M. van Tielraden, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
Lid van de enkelvoudige kamer

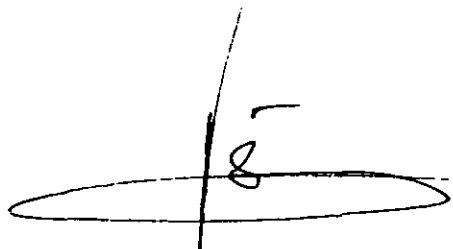
w.g. Van Tielraden
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 10 december 2007

156-562.

Verzonden: 10 december 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

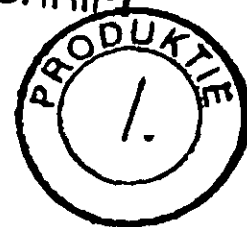
A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Awb 07/6770

AFSCHRIJF

UITSpraak

inzake:

geboren op
van Sierra Leoneanse nationaliteit,
IND dossiernummer 0107.15.8000,
gemachtigde: mr. P.L.E.M. Krauth, advocaat te Zwolle,
eiser;

tegen:

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),

te 's-Gravenhage,

vertegenwoordigd door mr. drs. J.P.M. Wuite, ambtenaar ten departemente,
verweerder.

1 Procesverloop

- 1.1 Op 15 juli 2001 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij beschikking van 11 december 2001 heeft verweerder de aanvraag ingewilligd en aan eiser met ingang van 15 juli 2001 een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) verleend, geldig tot 15 juli 2004.
- 1.2 Op 9 april 2004 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 17 januari 2007 heeft verweerder de aanvraag afgewezen.
- 1.3 Bij brief van 13 februari 2007 is daartegen beroep ingesteld. Het beroep is voorzien van gronden bij brief van 13 maart 2007. Op 14 augustus 2007 zijn nadere stukken ingediend. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.4 Het beroep is ter zitting van 29 augustus 2007 behandeld. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2 Overwegingen

- 2.1 Blijkens de gronden van het beroep en het verhandelde ter zitting is het geschil beperkt tot de vraag of verweerder zich op goede gronden op het standpunt heeft kunnen stellen dat de rechtsgrond voor verlening (artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)) is komen te vervallen en dat evenmin aanleiding bestaat eiser op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b en c, Vw 2000 verblijf toe te staan.
- 2.2 Voor zover thans van belang heeft verweerder in het voornemen en het bestreden besluit overwogen dat eiser niet in aanmerking komt voor verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd, aangezien de rechtsgrond voor verlening, bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef

regnr:

Awb 07/6770

-2-

en onder d, Vw 2000 is komen te vervallen, nu de Minister voor Vreemdelingen zaken en Integratie heeft besloten het categoriaal beschermingsbeleid ten aanzien van asielzoekers uit Sierra Leone te beëindigen per 16 september 2002. Evenmin bestaat volgens verweerder aanleiding eiser op grond van de andere verleningsgronden van artikel 29, Vw 2000, een verblijfsvergunning asiel te verlenen. Daartoe heeft verweerder in het voornemen en het bestreden besluit geoordeeld dat afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van eiser, omdat hij toerekenbaar geen of onvoldoende reis- of identiteitsdocumenten dan wel andere bescheiden, die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van de aanvraag, heeft overgelegd. Voorts heeft verweerder een aantal elementen uit het asielrelaas opgesomd, op basis waarvan is geoordeeld dat het relaas de positieve overtuigingskracht mist die in dat geval geëist mag worden om de juistheid ervan aan te kunnen nemen.

Eiser heeft de juistheid van dat oordeel betwist.

- 2.3 De rechtbank overweegt het volgende.
- 2.4 Ingevolge artikel 34, Vw 2000, zoals dat destijds luidde, kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd, als bedoeld in artikel 33 Vw 2000, van een vreemdeling, die direct voorafgaande aan de aanvraag gedurende drie jaren rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 8, onder c, slechts worden afgewezen, indien zich op het moment waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28 Vw 2000, afloopt, een grond als bedoeld in artikel 32 Vw 2000 voordoet, bijvoorbeeld als de grond voor verlening, bedoeld in artikel 29 Vw 2000 is komen te vervallen.
- 2.5 Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich in het voornemen, welke in het bestreden besluit als herhaald en ingelast dient te worden beschouwd, in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de grond voor verlening van de asielvergunning is komen te vervallen, aangezien het categoriaal beschermingsbeleid ten aanzien van Sierra Leone op het moment van de aanvraag om verlening van een vergunning voor onbepaalde tijd reeds was beëindigd. Voor zover eiser zich in dit verband in de zienswijze op het standpunt heeft gesteld dat het categoriaal beschermingsbeleid ten onrechte is afgeschaft en daarbij heeft verwezen naar het rapport van de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties van 5 september 2003 (lees: 5 september 2002), verwijst de rechtbank naar de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) van 26 februari 2003, nummer 200406678/1, waarin de Afdeling voornoemd rapport heeft betrokken in haar oordeel dat er geen grond bestaat voor het oordeel dat de toenmalige Minister voor Vreemdelingen zaken en Integratie het categoriaal beschermingsbeleid niet heeft mogen beëindigen. Voor zover eiser ter onderbouwing van zijn standpunt heeft gewezen op het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van 31 juli 2003, overweegt de rechtbank dat dit ambtsbericht dateert van na de beëindiging van het categoriaal beschermingsbeleid en derhalve geen rol kan spelen in de beoordeling van de vraag of het categoriaal beschermingsbeleid terecht op 16 september 2002 is beëindigd. In beroep zijn geen gronden aangevoerd op grond waarvan zou moeten worden gekomen tot een andersluidend oordeel.
- 2.6 De rechtbank dient voorts te toetsen of verweerder zich op het standpunt heeft kunnen stellen dat er ten tijde van de beslissing om aan eiser een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, onder d, Vw 2000 te verlenen geen grond bestond om eiser op grond van artikel 29, eerste lid, onder a, b of c, Vw 2000 alsnog in het bezit van een verblijfsvergunning asiel te stellen.
- 2.7 Eiser heeft zich ter zitting op het standpunt gesteld dat verweerder het ontbreken van documenten ter vaststelling van identiteit en nationaliteit thans niet meer aan eiser kan toerekenen. Daartoe heeft hij aangevoerd dat verweerder ten tijde van de aan hem verleende verblijfsvergunning asiel

regnr:

Awb 07/6770

-3-

voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw 2000 niet heeft getwijfeld aan de door hem gestelde identiteit en nationaliteit en zijn asielrelaas geloofwaardig heeft geacht. De rechtbank volgt eiser niet in zijn standpunt en overweegt daartoe dat aan eiser bij beschikking van 11 december 2001 een verblijfsvergunning asiel is verleend enkel op grond van zijn nationaliteit. Daarbij heeft verweerder geen verder inhoudelijk oordeel gegeven aangaande eisers gestelde identiteit dan wel zijn asielrelaas.

- 2.8 Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder het ontbreken van documenten ter vaststelling van zijn identiteit, nationaliteit en reisroute dan wel ter staving van zijn asielrelaas in redelijkheid toerekenbaar kunnen achten.

Ingevolge paragraaf C4/3.6.3 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: de Vc 2000) is voor de conclusie dat sprake is van "het toerekenbaar ontbreken van documenten" reeds voldoende dat wordt vastgesteld dat ten aanzien van één van de elementen identiteit, nationaliteit, reisroute of asielrelaas documenten ontbreken en dat dit is toe te rekenen aan de vreemdeling. In het geval dat een asielzoeker geen documenten inzake de reisroute overlegt, maar omtrent de reisroute en het ontbreken van documenten een consistente, gedetailleerde en verifieerbare verklaring aflegt, geeft hij blijk van wil tot medewerking aan de vaststelling van de reisroute. Wanneer de verifieerbare elementen blijken te kloppen, kan de conclusie zijn dat het volledig ontbreken van documenten inzake de reisroute niet aan de asielzoeker is toe te rekenen.

Voor zover thans van belang heeft verweerder zich in het voornemen, naar het oordeel van de rechter voldoende gemotiveerd, op het standpunt gesteld dat eiser zijn reisroute niet aannemelijk heeft weten te maken aan de hand van gedetailleerde en verifieerbare verklaringen. Niet valt in te zien dat eiser in het geheel niet in staat is enige concrete en gedetailleerde verklaringen met betrekking tot zijn reis af te leggen. Eisers stelling dat hij de hele vlucht geslapen heeft en dat hij is gereisd onder begeleiding van een reisagent, heeft verweerder onvoldoende kunnen achten. Nu de dienaangaande overwegingen van het voornemen, welke in het bestreden besluit als herhaald en ingelast zijn beschouwd, in beroep onbestreden zijn gelaten, bestaat er, gelet op het hiervoor genoemde beleid alsmede conform bestendige jurisprudentie, reeds hierom geen grond voor het oordeel dat verweerder het ontbreken van documenten niet toerekenbaar heeft kunnen achten. Hetgeen door eiser nog is aangevoerd met betrekking tot het ontbreken van documenten ter vaststelling van identiteit en nationaliteit kan derhalve buiten beschouwing worden gelaten.

- 2.9 Gelet op het voorgaande mogen in het relaas van eiser, om het geloofwaardig te achten, geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet een positieve overtuigingskracht uitgaan.
- 2.10 Verweerder heeft zich in het voornemen - naar het oordeel van de rechtbank voldoende gemotiveerd - op het standpunt gesteld dat het asielrelaas van eiser ongeloofwaardig wordt geacht, omdat eiser op essentiële punten onduidelijke, vage en summierse verklaringen heeft afgelegd. Eiser heeft hier in de zienswijze op gereageerd door te betogen dat verweerder ten onrechte geen rekening heeft gehouden met zijn jeugdige leeftijd en de omstandigheden waarin eiser heeft verkeerd. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder hetgeen door eiser in dit verband in de zienswijze is aangevoerd in het bestreden besluit voldoende gemotiveerd weerlegd. Anders dan eiser in beroep heeft betoogd, is de rechtbank van oordeel dat de door verweerder in het bestreden besluit in dit verband gegeven motivering voldoende dragend is voor het oordeel dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat aan het relaas van eiser geen geloof kan worden gehecht. Eiser heeft vorenbedoelde overwegingen in beroep onbestreden gelaten, zodat er geen aanleiding bestaat om te komen tot een andersluidend oordeel.

regnr:

Awb 07/6770

-4-

- 2.11 Op grond van het vorenstaande heeft verweerder - gezien naar het moment waarop destijds aan eiser de vergunning asiel voor bepaalde tijd is verleend - op de gronden zoals aangegeven in het bestreden besluit en het voornemen in redelijkheid kunnen oordelen dat het asielrelaas van eiser niet geloofwaardig dient te worden geacht en een positieve overtuigingskracht ontbeert.
- 2.12 De rechtbank is voorts van oordeel dat verweerder zich in het bestreden besluit voldoende gemotiveerd op het standpunt heeft gesteld dat ook onder de huidige situatie geen aanleiding bestaat om aan eiser een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b of c, Vw 2000 te verlenen. Daartoe wordt overwogen dat eiser in dit verband in beroep slechts heeft verwezen naar algemene informatie betreffende de situatie in zijn land van herkomst, maar geen op hem persoonlijk betrekking hebbende feiten en omstandigheden heeft aangevoerd op grond waarvan dient te worden geoordeeld dat verweerders standpunt dat eisers asielrelaas - inclusief zijn verblijf bij de rebellen - ook onder de huidige situatie ongeloofwaardig dient te worden geacht, niet in stand kan blijven. De rechtbank voegt hieraan toe, dat zelfs indien eiser als ex-rebel zou zijn aan te merken, dit nog geen omstandigheid is die terugkeer belemmert, nu ex-rebellen in Sierra Leone zijn algemeenheid niet met de dood worden bedreigd. Eiser heeft niet aannemelijk gemaakt dat dat voor hem anders ligt. Dat eiser aldaar niemand (geen familie) meer heeft, zoals hij stelt, maakt van hem geen bijzonder geval en betekent ook niet automatisch, dat hij in Sierra Leone geen enkele toekomst heeft.
- 2.13 Voor wat betreft eisers aanspraken op toelating op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw 2000 overweegt de rechtbank nog dat eiser daarbij slechts in algemene termen heeft verwezen naar het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van 25 april 2005 alsmede naar het jaarrapport van 18 januari 2006 van Human Rights Watch. De rechtbank acht dat onvoldoende om, gegeven de verweerder terzake toekomstige beleids- en beoordelingsvrijheid, te komen tot de conclusie dat het in de bestreden beschikking neergelegde standpunt dat het voeren van een categoriaal beschermingsbeleid ten aanzien van Sierra Leone niet geïndiceerd is, redelijkerwijs geen stand kan houden.
- 2.14 De rechtbank is, gelet op het vorenstaande, van oordeel dat de aanvraag voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 33, Vw 2000 kon worden afgewezen.
- 2.15 Het beroep is daarom ongegrond.
- 2.16 Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

3 BESLISSING

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mw. mr. L.E.C. van Rijkevorsel-Besier en in tegenwoordigheid van M.J.P. Kambeel als griffier in het openbaar uitgesproken op 14 SEP. 2007

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden:

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Toevoeging aangevraagd

BEROEPSCHRIFT

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
11 OKT 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak van de
Raad van State te 's-Gravenhage

GEEFT EERBIEDIG TE KENNEN:

, van Sierraleonse nationaliteit, geboren d.d. , verblijvende
te (, hierna verder te noemen appellant, te dezer zake
domicilie kiezende te Eindhoven aan de Paradijslaan 42, ten kantore van de advocaat en procureur mr.
P.J. van den Hoogen, die hierbij verklaart door appellant bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd om
namens hem hoger beroep in te stellen.

Procesverloop

1. Appellant heeft op 9 april 2004 een aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd ingediend. Verweerder heeft deze aanvraag afgewezen. Appellant heeft tegen deze beslissing tijdig bij schrijven d.d. 13 februari 2007 beroep ingesteld. Bij uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, d.d. 14 september 2007, (AWB 07/6770) is het namens appellant ingediende beroepschrift ongegrond verklaard. De desbetreffende uitspraak wordt hierbij overgelegd (productie 1).
2. Appellant kan zich met de uitspraak niet verenigen en komt hierbij in hoger beroep. De desbetreffende Machtiging Hoger Beroep Vreemdelingenzaken treft u hierbij aan (productie 2).

Grief 1

3. Ten onrechte heeft de rechtbank geoordeeld dat: *"verweerder het ontbreken van documenten ter vaststelling van appellants identiteit, nationaliteit en reisroute dan wel ter staving van zijn asielrelaas in redelijkheid toerekenbaar kon achten."*
4. Appellant kan zich hier niet mee verenigen. Appellant heeft al in de voorliggende procedure betoogd dat aan hem een verblijfsvergunning asiel bepaalde tijd op de d-grond verleend werd. In ieder geval werd dan ook niet getwijfeld aan appellants nationaliteit. Waarvan akte. Het ontbreken van documenten ter vaststelling van zijn identiteit, nationaliteit en reisroute is dan ook onjuist. Immers, de nationaliteit is niet in het geding. Alleen gesteld kan worden dat het ontbreken van documenten ter vaststelling van de identiteit en reisroute toerekenbaar geacht had kunnen worden.
5. De rechtbank heeft dan ook in strijd gehandeld met artikel 8:69 AWB. De rechtbank heeft de omvang van het geschil verlaten. Het geschil was afgebakend. Immers, de nationaliteit stond niet in twijfel. Reeds hierom dient het hoger beroepschrift gegrond verklaard te worden.

6. De rechtbank had dit kunnen weten ambtshalve. Immers, nationaliteit kan niet in het geding zijn, bijvoorbeeld op grond van de bijgesloten productie 3 zijnde een uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem (AWB 07/23881). Hierin heeft de rechtbank Haarlem bepaald dat sinds december 2004 geen nieuwe identiteitskaarten worden afgegeven. Als productie 4 krijgt u een verklaring van 3 april 2007 van de ambassade van Sierra Leone bij de Europese Unie waaruit blijkt dat ook de ambassade geen nationaliteitsbewijzen meer verleent.

Grief 2

7. Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen: *"dat het ontbreken van documenten omtrent de reisroute is toe te rekenen aan de vreemdeling en dit reden is om de asielaanvraag af te wijzen."*
8. Appellant stelt zich op het standpunt dat nu zijn nationaliteit erkend is door middel van een verlening verblijfsvergunning asiel bepaalde tijd op de d-grond ook zijn identiteit niet in twijfel getrokken kan worden. Identiteit en nationaliteit zijn immers onlosmakelijk met elkaar verbonden. Het simpele ontbreken van documenten met betrekking tot de reisroute dan wel het geven van een consistente, gedetailleerde en verifieerbare verklaring daaromtrent doet hier niet aan af. Nu de nationaliteit en daarmee dus ook de identiteit vaststaat, dient het voordeel van de twijfel bij appellant te liggen.
9. Samenvattend wenst appellant dan ook te stellen dat de bestreden beschikking niet in stand kan blijven wegens strijd met artikel 8:69 AWB.

REDENEN WAAROM appellant zich wendt tot Uwe Raad van State met het eerbiedige verzoek het hoger beroep gegrond te verklaren en de bestreden beschikking te vernietigen, met veroordeling van verweerder in de kosten van de procedure.

a) te vernietigen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle van 14 september 2007, registratienummer: AWB 07/6770.

Eindhoven, 11 oktober 2007

Gemachtigde

